

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÁTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félszáz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Felölsszerkesztő és kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.

Főmunkatárs:

KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.

Nyitási közlemények soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Oda lett az emberek vetése.

Vörösmarthy hatalmas rapszódájának ez a fuldokló refrainje hej! de szomorúan került tollunkra az elmúlt esztendőkhöz. Tavaly Szatmár, Szolnok-Doboka vármegyét sújtottak rémesen, harmadéve pedig tíz vármegye lakosságát juttatta koldusbotra a tavaszi permamens árvízveszedelem. Mi ennek az oka? Hiszen a Duna és a Tisza völgye Széchenyi István kezdeményezésére egy félszázados kártartó munka és egy millió korona költség árán teljesen védve van az árviztől. Ötezeröt száz kilométer hosszúságú hatalmas védőtöltések vannak a folyók mentén és ezekkel hatmillió termő magyar föld van ármentesítve. Büszkén szoktuk mondani, hogy olyan árvízvédelem, mint a milyen hazánkban van párja nélküli Európában, sőt a világon. Sem Hollandiában, sem a Po völgyében ilyen árvízvédekezés nincs. Mi okozza mégis, hogy jóformán minden tavaszra rettegés üli meg a lelkeket, hogy mi lesz?

Az okozza, hogy a felső vizek hazánk északkeleti és keleti vidékén nincsenek szabályozva nagy meder elfajulásnak vannak ezenkívül a kopár hegyekről egy-egy nyári forogató vize hirtelen leszakad, elzárja a völgyeket és kész a katasztrófa. Szatmár, Ung, Bereg, Zemplén és Máramaros megye három-

százhetvennégy vízmentes városa és községe állandó veszedelemben van, mint a vezuv vagy az litna oldalán levő községek? A baj az, hogy ezek a vidékek egy százhusz millió költséggel végbeviendő ármentesítést megcsinálni képtelenek, mert a tett számítások szerint a védekezés ennnyibe kerülne. Könnyű volt az Alföldön, bár ott se volt könnyű, az érdekeltiséget társulatokba vonni, és százmilliókra menő munkákat velük végre hajtani, és azt a földre adó arányában kivétetni. Mert az árvízvédelemmel az Alföldön mit sem érő ártéri területek buja termőföldekké váltak és a mi értéktelen volt, — az egyszerre nagy kincs lett. Ilyen értékmegemelésre a felső vidéken nem lehet számítani. Azért ha az imminens veszedelmet nemcsak a háromszázhetvennégy község és város fejről el akarjuk háritani, hanem kockáztatni sem akarjuk a milliárdos költségű árvízvédelem sikerét: az államnak segítő kézzel kell jönni, hogy az állami szabályozás alá nem eső folyók kártetelei ellen teljesítendő munkák az érdekeltiség bevonásával megindíttassanak.

Ghiillany Imre baró földművelésügyi miniszter költségvetésében jelezte, hogy a tavaszi megismétlődő árvizek olykor valóban borzalmas kártévesei megakadályozására két irányban mutat be törvényjavaslatot. Az egyik a keleti, és észak-keleti folyók és patakok felső medreinek szabályozására vonatkozó törvény, a másik az új erdőtörvény lesz,

melyben mélyreható intézkedések tételnek, hogy a kopár hegyek mielőbb beerdősíttessenek, mert hiszen mindaddig, míg a mesztelen sziklákról egy-egy nyári forogató vize, hogy Petőfi mondja, elakarja nyelni a világot, mindaddig minden védekezés és emberi munka hiábavaló. Ahol a hegyeken lombos erdők szivacsos, sok vizet felszívni tudó erdőtalaj van: ott az egek csatornái hármii hőven ontják a vizet, a lombkorona és a talaj szépen elnyeli, a föltsleg pedig lassan megyle a völgyekbe az oltani vegetáció élénkítésére, az emberek áldásának.

A földművelésügyi miniszter már benyújtotta a felsővidéki folyók szabályozására szóló törvényjavaslatot, és a munkálatok ebben az évben már meg is indulnak. Az állam hatvan millió koronát szándékozik rákölteni ezekre a munkákra az érdekeltiségek is ugyanennyi összeget kell áldozni, de ezzel aztán megszűnik a vészharang kongása és nem fogjuk tavasszal könybe borult szemekkel azt írni: hogy „oda lett az emberek vetése!”

Merjük remélni, hogy az érdekeltiség hamar meg fog alakulni. Hiszen ez az áldott törvényjavaslat első sorban az ő egyszemélyi biztositja. Nagy, szociális jelentősége van annak, hogy éppen észak-keleten évekre menő munka alkalmak lesznek a népiélet emelésére és jelentékeny csociális alkotás, hogy az Istencsapással sújtottak a jövőben nem fognak koldusbotra jutni.

◉ ◉ TÁRCZA. ◉ ◉

Pataky Tilda multjából.

Irta: Ifj. Száder Gyula.

Nem furcsa, csöppet sem furcsa, én legalább nem tarthatom annak, de nem is mindennapi, csöppet sem mindennapi, amolyan közepeshistória.

Egyáltalán fura lehet-e az, hogy a kicsi tótfalusi egyhangúságban a plébános ur huszonnolcesztendő nagy komoly szíve hevesebben, megszokottal melegebben kezdett dobogni; nem akarva, de hogy is akarva, csak csupa véletlenségből jöpódzott he oda egy bohókás leányarc, a tanítóék Tildájának örökké nevelő arcocskájá . . . ?

Hát igazában, ha csak egy kicsit is gondolkodunk emberiesen, lehetséges megütöködni ezen?

Azt hiszem, az Alkotó egyenlőkre alkotó bennünket, kivételt nem tett egyikünkkel sem s az élettel meg lett adva életünkhez a jog is . . .

És ekkor nem tudom elképzelni azt, hogy lehessen mégis halandó ember, ki kivételt képezne, akinél mások lennének a jogszabályok, mint ami emberi létre jogosultságával tényleg adva lett.

Avagy, hol egyszer felölték a fekete

csuhát, ott már megszönné az ember is? És mindaz, mi gyarló és emberi eltiprandó?

. . . Emberek születünk, hus és vér vagyunk s élnünk kell. És mikor nemesen érezzük a szép nem iránt, mikor minden boldogságunkat egyetlen nő betölteni képes, — nem tesszük, egyebet, csak csupán ezt a rövidre szabott kis életet éljük . . .

Nem tehetett arról senki, én azt hiszem, hogy senkinek, hogy Szomorufalun a kántorék Matildkája mamájára ült. Nem lehetett volna kii okozni, hogy a szeme, legalább a szeme miért is nem az apjéé, miért nem olyan savószerű, álmos, létova szemek és nem azok a — létszépességű mamájától örökölt — mélytűző, káblító, fekete szemecskék, melyekbe csak egyszer kellett betekinteni és nem lehetett kizavarni a fejből soha, de soha . . .

Hiába, Pataky Tilda már csak ilyen volt. És ő ezt jól tudta, nagyon is jól tudta, de nem kérkedett vele . . .

Mielőtt még folytatódnám, közbe kell vennem valamit.

Daru Sándor új seprő volt, jól seprő, szerette a népe. Hisz éppen azért ajándékozták meg parochiával, mert adminisztrálásának ideje alatt a szeretetreméltó és aranyos embert ismerték fel benne.

Mindössze csak fél esztendeje élte napjait a parochián, mik ha eleinte unalmas és monotonok voltak, később került benne egy

kicsi változás is. Eléggyé gyakran fordult meg a „mesteréknél és ezalatt alkalmat nyílt meggyőződni, hogy Tildácskának csakugyan észbuntó a szeme és hogy azok a szemek szakasztott a mamájáé. És huncutkásan, mint valami kicsi lánynak — pedig hát nem volt olyan nagyon kicsike — eljátszadozott a hajában, cirógatta a rózsás arcocskát s végén jóízűket kacagtak az egészen. Megengedték maguknak, hiszen nem gondoltak semmire.

Sokat elhallgatta Matildkának aranyos zongorajátékát s nagyon sokat énekelgette Tildácska nótáját — míg ez szép érzéssel zongorán kísérte — a „Fekednélek”-et . . .

És egyszerre csak ijedten vett észre valamit. Valami olyat, amit még nem ismert, de amiről gondolta, hogy körülbelül micsoda lehet. Érezte, rettegve sejté, hogy baj lesz, nagy baj lesz. Remegve kezdett védekezni, menekülésre gondolt de akkor már késő volt; ellene cselekedni nem volt már ereje. Hiszen amitől félt, az bekövetkezett.

Nem, nem történt azért olyan nagyon egyszerre. Lassan, óvatosan vette be magát a szívébe s mikor már egészen biztos volt a talaj, mikor már befészkelte magát mélyére, csak akkor kezdett ott ben nyugtalan tombolni az a bizonyos valami s azon erősködni, hogy észrevegyék; csak akkor kezdett ben-sejében kiáltozni egy hang, egy furú, ijesztő hang, először kéréltve, szépen kéréltve, aztán követelődzőn, fenyegetődző: Matild . . . !

● ● HIREK ● ●

Kitüntetés. Őfelsége Dr. Velich Lajosné müncheni követünk nejének az Erzsébet-rend keresztjét díjmentesen adományozta. A magas kitüntetés alkalmából városunk közönsége nevében mi is ezúton fejezzük ki udvözlőnket.

Birtokváltások. Dr. Szőke Jenő vécseklői (Salgátarján melletti) birtokát örökáron megvették Bozó Imre községi bíró és 29 kisgazda lára 200.000 koronáért. Itt említjük meg, hogy viszont Dr. Szőke Jenő megvette a Pongrácz Géza örökösai tulajdonát képező 500 holdas Zsolnabánfalvai birtokot parcellázás céljára.

Megyei közgyűlés. Vármegyénk törvényhatósági bizottsága tavaszi rendes közgyűlését 14-én tartotta. A belügyminiszteri osztálytanácsossá kinevezett dr. Fáy Albert főjegyző helyére megválasztották Pongrácz György másodfőjegyzőt, másodfőjegyzővé dr. Huszár Aladár aljegyzőt, aljegyzőkké Kúszner Zsigmond és Madách Myke közig. gyakornokokat, szolgabírákká Krudy Ferenc aljegyzőt és három Jeszenszky László közigazgatási gyakornokot. A központi választmány tagjaiul megválasztották: Balás János, Balás Ferenc, Baintner Ottó, Barcza Kálmán, Bolgár Miklós, Buttler Ervin báró, Cservenyák György, Degenfeld Lajos gróf, Fajnor Sándor, Frank István, dr. Frenyó Gyula, Forgách Antal gróf, Hanzel Gyula Huszár Elemér, Jeszenszky

Kálmán, Keszler Lipót dr. Klein Adolf, Moccsáry Sándor dr. Muslay Gyula, Prónay László Paczolay Zoltán dr. Rakottyai Gyula, Ruszinkó Antal, Soóky Endre, Scitovszky Béla dr. Szilágyi Mór, Szilárdy István, Sziranyovszky Sándor, dr. Török Béla, Vancsó Béla.

Sorozás. Városunkban az idei sorozást folyó hó 17-én fejezték be. A három korosztályból összesen 675 állításkötelest hívtak fel, akik közül 239 vált be katonának. Egy éves önkéntes 5 volt.

A falragaszok védelme. A falragaszok rongálói, letépői eddig nagyon enyhén büntette a törvény. A most életbe lépő 1914. évi XIV. t.-c. a falragaszokat nagyobb védelemben veszi és egyik paragrafusában kimondja, hogy kihágást követ el és 620 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtandó az, aki falragasznak megengedett kifüggesztését megakadályozza, vagy jogosan kifüggesztett falragaszt jogtalanul letép. Jó lesz ezt megjegyezni különösen nálunk, ahol a kiragasztott plakátokat még azon nedvesen szokták letépni a falokról, hogy helyébe másikat ragaszának. De jó volna egyszer már megfelelő hirdető helyekről is gondoskodni a városnak, amit a közkívánság régen sürget.

Rálőtt az automobilra. Rakottyai Gyula losonczyi zománcz-gyáros automobiljára múlt pénteken, amikor a balassagyarmati megyei közgyűlésre hajtatott, Póstyén község határában valaki többször rálőtt, de nem sebesített meg senkit. A csendőrség letartóztatott egy póstyéni embert, akiről kiderült, hogy a szűfő ellensége.

Parázs verekedés. E hó 20-án este a „Hungária” kávéház és vendéglő termében egy kisebbszőrű mulatórag volt, melyen egy fiatal emberekből álló borozó társaság egyéb argumentumok hiányában összeverekedett s egyikük másikuk arcán nem épen kellemes emlékekkel távozott. Közhoztány okozás címén megindult ellenük az eljárás.

Műtrágyázási kísérletek. A földművelésügyi miniszter ur leirata értelmében Szakolcza város gazdálkodási viszonyainak tanulmányozása és a határbeli talajok minőségének megállapítása után a m. kir. növénytermelési állomás a szakolczai gazdák között 1911. év őszén beható műtrágyázási kísérleteket végzett. Összefoglalva az eredményt, kitűnik, hogy valamennyi kísérletezés célra vezető volt, annyiban, mert általa nagyjában megállapítani sikerült, hogy Szakolczán a könnyebb talajokon a szuperfoszfát, chilisárlérom és káliitrágya együttes alkalmazásával fokozhatóak leginkább a termések, míg a kötött talajokon a káliitrágya elmaradhat. Szóval a kísérletezés teljesen eleget tett Szakolcza város közönsége ama kérelmének, hogy a város határában levő földek trágya szükséglete megállapítsák.

Méhészeti tanfolyam. Az okszerű méh-tenyésztés megtanulása és beterjesztése céljából néptanítók részére a pápai, stubnyafürdői és székelykeresztúri állami tanítóképző intézeteknél folyó évi július hó 14-től július hó 31-ig terjedő időközben 20—20 hallgató felvételeivel egy-egy méhészeti tanfolyam fog tartatni. A tanfolyam hallgatói az intézetek

Tildácska . . . ! És a valamit csak ekkor vette észre.

. . . Ne játszunk a tűzzel, mert megégjük magunkat.

Am a plébános urnak ez sohasem jutott eszébe. Ahogy mondottam is, nem gondolt semmire. És éppen, mert semmire sem gondolt, azért esett meg ilyesmi — mint oly sok halandóval — vele is. Egy kis elővigyazattal megmenethette volna magát. A gyermekes játékot, mi közle a Tildácska közt folyt, nem lett volna szabad túl szabadjára engednie; nem, nem . . .

Daru Sándor nemesen kezdett érezni, túl nemesen kezdett érezni; olykor-olykor, mikor Matildkára gondolt, láng csapott fel az arcába, mi aztán csakhamar visszamene-kült a szívhez, ahhoz a vigyázatlan, rászédelt jószághoz s kéjjelten ölelte, simogatta körül, ahol csak érte.

. . . Egy fölemüle fültyős májusi estén — ujhold volt éppen s valahonnét mámorító orgonavirágillatot hozott arrafelé egy lanya tavaszi fuvalm — a tanítók kertjében, a borostyán örökzöld leveleivel befuttatott lugásban, a fiatal pap vágyteli ajaka valamit óhajtott, valamire vágyott; odahajolt Tildácskához, magához ölelte az ellenkezni nem nagyon akaró édes, kicsi testet s összeforrtak az ajkak . . .

És ettől a pillanattól így volt ez náluk sokszor, nagyon sokszor.

Hanem semmi sem tarthat örökké. Hiába,

mindennek van vége; előbb, vagy utóbb, akárhogy is, de van. Itt is így kellett lenni.

Igaz nagyon is rohanvást jött a vég, nem tudott megállani egy pillanatra sem; sietett, mert sürgősnek tartotta a kicsi tildácska szentes élethez szoktatott maroknyi népe.

Mert harmennyire is titkolóztak a mestereknek, hármikép is takargatták a két lelek közeledését, hogy-hogy nem, mindennek ki kellett tudódnia. És még többnek is, mint amennyi igaz volt. Hírek szállingóztak, hírek keringtek a levegőben. Mindenki tudott valami újabb adatot, valami újabb botrányos dolgot a gyűjtött szép csokorba.

Az addig megjuhászodó től nép csodák csodájára felemelte engedelemhez szoktatott fejét s nagyon illendően, de teljes határozottsággal tudomására adatott meghűvölt lekipászlornak, hogy neki mindenképen mennie kell.

„Kilésszük az utcára, ha másképp nem megy, ha nem küldik máshová, — mondogatta a felizgatott jámbor tótok egy némelyike. Csuffá tette a falut, mi is csufot teszünk vele . . . Olyan pap, aki asszonyneppel pak-tál, nem teheti lábát templomunkba . . .”

Hiába, a nép az ő egyszerű, természetes eszével másként gondolkodik, a dolgokat másként fogja fel, más világításban szemléli és látja, mint azt — szerintem — tulajdonképpen kellene. A nép az ő hétköznapi fejében nem soká hantorgatja a gondolatokat,

nem is vizsgálódik, de azonnal itélni és elítélni, nagyon szeret . . . Csak gyorsan, mire való az a sok ostoba gondolkodás . . . Persze, hisz még utoljára kiűlnék valamit nientsegére és büntelen maradna a veikező . . . Mert ők annak tartották. Még ha nem is minden igaz, ahogy hírlík, akkor is az; az ő szemükben csak az . . .

Ijesztő gyorsasággal, rohanvást jött a vég. A küldötség könyörgéseire, fenyegetőzéseire — nolia a püspök maga sem látta oly nagyon súlyosnak a dolgot, de már engednie kellett a vészélyes hangú unszolásnak — megérkezett a kegyteljes, igazságot osztó leirat, Daru Sándornak kirendelése egy az akkorinál sokkalta különb parochiára adminisztrátornak. És feltűnőn táncolt szemei előtt az igazibb oka e változtatásnak, hogy hisz ezen rendelkezés inkább csak az ő érdekeit karolja . . . Széplehetőségű ember s holmi hiábavalóságokkal elhanyagolná hivatalát s bevágná az útját karrierjének . . .

Törzsúrással . . . Kegyetlen marcangolása a kétségheeset szívnek. Minden egyes jóindulatu — de neki csipkedő gunynak tessző — szava a kegyes levélnek agyába hasított. Ugy érezte, elhagyja az esze; úgy érezte, bele kell örülnie . . . S hogy mégsem történt meg így, az csak a Gondviselésnek köszönhető.

. . . Augusztus volt; Boldog-asszony holdvilágos, csátfos éjjlszakája éppen. Ahogy a nép mondja: szerelmesek éjjlszakája ez . . .

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ÜRI-SZABÓSÁGA, ÜRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU KERESKEDESE ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

Szécsény, Nógrádmegye.

Dús választéku raktárt tart: érc- és fakoporsókból, gyászkoszorúkból és az összes temetkezési alkalmakból.

helyiségeiben ingyen elszállásolást és élelmezést nyernek, s ezenkívül arcképes igazolványuk alapján váltott fél harmadosztályú jegy ára a tanfolyam befejeztével megtérül. A tanfolyamokon kaptárkészítést is tanulni fogják a résztvevők a sajátkezüleg készített kaptárokat és egyéb legszükségesebb kezelési eszközöket a tanfolyam végeztével adományképen magukkal vihetik. A tanfolyam hallgatói a tanfolyam tartama alatt az intézeti házirend hatálya alatt állanak s ahhoz szorosan alkalmazkodni tartoznak. A pályázni szándékozók felhívattak, hogy egy koronás okmánybélyeggel ellátott folyamodványaikat azon tanítóképzőintézet megnevezésével, hol a tanfolyamot végezni kívánják, a m. kir. földmivelügyi miniszterhez címezve június hó 1-ig nyujtsák be.

A madarak hasznáról a gazdák véleménye eltérő. Pedig ma már igen sok vizsgálat beigazolta, hogy még a sokszor károsnak tartott varjak is igen hasznos szolgálatokat hajtanak a gazdának. A felszántott földet látogató varjak igen sok férget, kukacot, cserebogárt és egyéb pajorokat elpusztítanak. A szürke varjuk nagy pusztításokat végeznek a mezei egerek között s ezzel igen nagy hasznót hajtanak a gazdának. Megfigyelték azt is, hogy a vetési varju úgyesen és kitarlóan irtja a kukoricamolyt a tengeri szárazban és csutkáiban telelő hernyóit. A cinegefélék meg épen fáradhatatlanok a hernyóirtásban.

Az állatbetegségek. A m. kir. földmivelügyi minisztérium tudósítása szerint az

elmúlt hetekben az országban terjedt sertéspestis, a lépfene, a veszettség, a ragadós száj- és körömfájás, a sertésorbánc s kisebb mértékben a bivalyvész és a takonykór. — Csökkenés az elmúlt héten a rühkor, az ivarszervi hólyagos kiütés és a juhhimlő betegségek eseteiben mutatkozott.

A csendőrség új egyenruhája. Most már elhatározott dolog, hogy a magyar csendőrség egyenruháját megváltoztatják. A közismert kakastollas kalap eltűnik és helyét a rézveretes magyar sisak foglalja el. A csere azért történik, mert a kakastollas kalap nem tartós, szélben nagyon kellemetlen viselet, a sisak pedig jobban védi a fejet az esetleges ütés ellen is. A sisakon vászonhuzat lesz, hogy ne csillogjon és nyáron ne melegedjék nagyon át. A zubbony és a köpeny csukaszürke lesz. A tisztek zubbonyukra és dolmányukra vállszínőrt kapnak, mint a lovas tisztek. A tiszt ruhá a sisakkal és a diszes mellrojtval nagyon mutatós lesz és hasonlítani fog a testőri egyenruhához.

Mesterséges csikó. A kishéri állami méntelepen 8 hét előtt egy csikó látta meg a napvilágot, amely a mesterséges megtermékenyítésnek köszöni, világra jött. A sikert kísérletet Treisz János, a kishéri ménparancsnokság főállatorvosa végezte, aki egy Belgiumból hozott szürke, angol felivért használt a kísérlethez. A természetes uton való megtermékenyítés helyett a főállatorvos befecskendezés útján megtermékenyített meg nyolc kancát. Ezek közül ötnél sikerült a kísérlet.

A csikó, amelyet a méntelep Fenék nev kancája ellett, kitűnő erőben van és bizonyos, hogy életheen marad. Magyarországon ez a csikó az első, amely nem természetes megtermékenyítés útján született, de Oroszországban már régen kísérleteznek a mesterséges megtermékenyítéssel és szarvasmarhát, meg lovat sikerült megtermékenyíteni.

CSARNOK

Ki vár reám?

Ha kárba vész és árva lesz Hitem,
Mit hordozok bús könnyeim között.
Ha szent imára bizva két kezem
Az égre többé föl nem emelem:
Óh ki lesz velem?

Ha hinni, bizni többé nem tudok,
Száraz szemem új Hílet nem talál,
Remény után hiába fordulok,
Ha igaz Hit nélkül majd meghalok:
Várni rám ki fog.

Árván a vesztett végen.

Tépett lelkeimmel furcsán állok
Novemberi bús időbe:
Szívemnek örök titkolt vágya
Elveszett egy búszke nőbe.

És minden álmom nála hagytam,
Magam maradtam szegényen.

Tildácska a kicsi leányszoba ágyacskáján türelmetlenül várta az éjjelt, amikor teljesen csendes mindenütt, amikor nesztelen, észrevétlenül szedegethetett magára valamit és lopva surranhatott a kertbe. A megszokott, megszeretett kis találkozó, a kedves lugasban Sándorja már várta.

Szenvedélyes kétségheccsel ölelkeztek össze; szemük nem tudott maradni szárazon könnyet facsart a tudat, hogy bucsutalálkozásuk ez.

Sándor gyöngéd erőszakkal vont a magához Tildácskát, ölébe emelte s habusgatva csókolgatta a kinosan vonagló ajkacskát. És beszélni kezdett; halkán, remegve ejtette a szót, kiértelt belőle a határozatlanság a bizonytalanság, az aggodalom:

— Tildácska, gyönyöröm! Ne, ne engedj el magadtól, tarts itt... Mert hiszen nekem csak itten jó, itt veled, melletted; mert hiszen nekem csak közeledben élet az élet, másutt csak gyötrődés, kinszenvedés...

Ugy-e nem engedsz el? Ugy-e veled lehetek? Mond, hogy igen... Mond...!

— Igen Sándor — és arcuk összesimult — nem vágytam egyébre életemben, csak hogy veled lehessen sokáig, nagyon sokáig, amíg csak élek... Nem kértem Istentől egyebet, csak tegyen valami csodát és én a Te kis feleséged lehessenek. De hiu ábrándok voltak ezek, nem egvények. Sándor, hiszen — most, hogy eszembe jut, megborodom — Te pap vagy...! Akkor mit is vár-

hatna az élettől a szegény tanító meggondolatlán lánya, mit? — Tudnom kellett volna ezt előbb, de nem akartam tudni. Csak reménykedtem. Most már azt sem...

... Reményem nincs, nem is lehet; vigasztalásom sincsen, mert nem tud megvigasztalni semmi; enyém csak a kin, a gyötrelem és az én végtelen kétségheccseni...

Most látom igazán, most, mikor kinyitlak szemem s elém tárul minden borzalmával a helyzete, hogy nem lett volna szabad meghallgatnomi kérteléd... igen, nem lett volna szabad meghallgatnomi szabad...

— De aranyom, jól tudod mily sokat mondtam neked... lelépek az oltár mellől s belépek ahba a körbe, ahol Te élsz; leleszem csuhámat s felveszem helyébe a világiak tarka öltönyt. Akard, egy szavadba kerül csupán és megteszem... Vakon teszem érted és értelem...

— Nem, ezt nem akarom. Soha sem akartam, tudod. Hisz akkor le kellene tenned a hitedet, az én vallásom is, mit még náladnál is jobban szeretek...

— De mi lesz velünk...?

— Nem! Sanyikám, én erre sohasem gondoltam. Csak fohaszkodtam és csodát vártam a Jótól. Azt hittem, Azt hittem hogy csoda fog történni velünk... Igen, az én hiu reményekkel táplált szerencsétlen szívem csodát remélt...

Csend lett. Nagy csend lett.

Több szavuk már nem volt; a meggyötört, megkínzott agy kimerült. A kergedő gondolatok megpihentek. — Csupán egy tudat cikázott ott benn még szüntelen, hogy mire Tildácska reggelre ébred, üres lesz itten minden, kihalt lesz itten minden, csak egy megtépett szívű lány kalandozik majd álmokat hajszolva az elomlott világban: Palaki Tildácska...

Most kicsit hevesebb lett az ölelés: a csók izzóbb, forróbb, szabadabb...

És a hold szemérmesen, elröstelkedve huzódott félre egy felhő mögé.

Egy nap Tildácska is otthagya a falut, az otthonát, a kedves kicsi lugast és zárába vonult.

Csak úgy élhetünk emlékeinknek — emlegette eszméit sokat az otthoniaknak — amikor hőven van időnk elnélkedésre.

A magány, az elvonultság, a zárdaélet fogva rejti az emlékeket s őrizgeti nekünk, tartogatja soká, hogy majdan átadja velünk az elmúlásnak...

Szeressük emlékeinket, mert hiszen a múltból csak ennyi a mienk.

És boldog az, ki emlékezni tud...

Nem merek igazat adni neki, pedig lehet hogy igaza van.

Telefon: 123. sz.

ULIP ISTVAN

elővívrag-üzlete

LOSONCZ, Rakóczi-utca 18 sz.

Telefon: 123. sz.

—o—o— Iztékes munkáért többszörösen első díjjal kitüntetve. —o—o—

MÜKOSZORÚK- ÉS SZALAGOK ÁLLANDÓAN RAKTÁRON TARTATNAK.

Helybeli megrendelések: lapunk kiadóhivatalában.

Hirdetések olcsó áron közöltetnek e hirlapban.

Édes tejszínből készült
tea-vaj- és
félementháli sajt

(Szécsényi gyártmány)

kapható:

Schlesinger A. Fia cégnél
Szécsényben.

Nyomdász tanoncz
fizetéssel
azonnal felvételik
lapunk nyomdájában.

Szécsényben a Rákóczi-
és Vár-utca sarkán levő
Donner Henrik-féle ház
szabadkézből eladó
esetleg bérbeadó!

Bővebb felvilágosítással szolgál:

Schlesinger A. Fia cég.

Helybeli látképes lapok nagy választékban.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése

m. k. dohány- és szivar-áruda ▽ a „Szécsényi Hirlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRÁDMEGYE.)

Könyvnyomdamban készülnek mindennemű nyomtatványok
izléses kivitelben jutányos árak mellett.

Raktáron tartom a papírszakmához tartozó cikketeket, u. m.:
rovatolt, meritett, író- és rajzpapirost, üzleti- és tankönyveket,
különféle tintát, író- és rajzeszközt, stb.

Fővárosi lapokra előfizetések elfogadtatnak.

Telefon 117.

Értesítés.

Telefon 117.

Van szerencsém szíves tudomására hozni, hogy **Balassagyarmaton a Soltovszky-úton a**
Schwarz Mór-féle telepen, a vasútállomás közelében,

cementárú-gyárat-, mesz- és építkezési anyag kereskedést
nyitottam.

Raktáron tartok: elsőrendű portland-, román- és beocsini cementet, elsőrendű darabos- és
oltott meszet, a felső gallai- és dorogi telepekről, carbolineum kátránylemez, kátrány bőr- és izoláló lemezt,
stukatur-nád, gipsz, tetőcserép, műpalát, továbbá cementlapok, cementcsövek, kútgyűrűk, etetővályuk, csöpög-
tetők, stb. az építészeti szakba vágó anyagokat nagyben és kicsinyben.

Azon kellemes helyzetben vagyok, hogy bármely más céggel felvehelem a versenyt, ennek folytán
kérem szíves jóindulatával, szükség esetén nagybecsű bizalmával megtisztelni szíveskedjen.

Kiváló tisztelettel **GANSEL MARTON.**

„Eternit“-pala árusítás.

Soproni cserép lerakat.

RUSZNYÁK

DIVATÁRÚHÁZÁBAN
▽ BUDAPEST, ▽
KIRÁLY-UTCA 21. SZ.

Megérkeztek az ujfaconu pongyolák.

□ :: Legujabb divatlapot ingyen! :: □

☐ :: ☐

Telefon 102—99. :: ☐

166. ábra. Sikkes szabásu pongyola, szintartós delénből, sötét és világos színben, ára	...	...	...	K. 9.—
167. ábra. Kedvelt szabásu pongyola, szintartó delén vagy kretonból, sötét vagy világos színben,	...	...	...	K. 8.—
168. ábra. Sikkes szabásu pongyola, bordűrös mosó delainból, sötét vagy világos színekben, ára	...	...	...	K. 7.—
169. ábra. Igen kedvelt szabásu pongyola, szintartós delainból, sötét- vagy világos színben, madére
himzett gallérral, ára	...	...	...	K. 9.—